

พฤติกรรมการณ์เลียนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิต กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร*

Behavioral Imitation, Family Relationship, Life Skill and Risk Sexual Behavior of Primary Grade 6 Student at Nong Chok District in Bangkok Metropolitan

ขวัญชนก เคนสี**

Khawnchanok Kensee

สุพาณี สอนิรัตน์***

Supanee Sontirat

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ
สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิต และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน
2) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน จำแนกตามปัจจัย
ส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เลียนแบบ

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง พฤติกรรมการณ์เลียนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว
ทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก
กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2562

This article is part of Thesis "Behavioral imitation, Family relationship, Life skill
and Risk sexual behavior of Primary Grade 6 Student at Nong Chok District in
Bangkok Metropolitan", 2019.

** นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Student in Master's Degree Community Psychology, Department of Psychology, Faculty
of Social Sciences, Kasetsart University. e-mail: muay_khawnchanok@hotmail.com

*** ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
Department of Psychology, Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thesis Advisor.

กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 312 คน สุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) สัมพันธภาพในครอบครัว และทักษะชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเล่นแบบ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ 2) นักเรียนที่มีเพศ ผลการเรียน และการพักอาศัยแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) พฤติกรรมการเล่นแบบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 4) สัมพันธภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และ 5) ทักษะชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเล่นแบบ, สัมพันธภาพในครอบครัว, ทักษะชีวิต, พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to study the level of behavioral imitation, family relationship, life skill and risk sexual behavior of the students, 2) to compare risk sexual behavior of the students by different personal factors, 3) to study the relationship between behavioral imitation and risk sexual behavior of the students, 4) to study the relationship between family relationships and risk sexual behavior of the students, 5) to study the relationship between life skill and risk sexual

behavior of the students. The samples were 312 primary grade 6 students at Nong Chok district in Bangkok, which were selected by purposive random sampling. A questionnaire was chosen as a data collection instrument. The statistical analysis were percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The research results of the research indicated that 1) family relationship and life skill of the students were at moderate level, while behavioral imitation and risk sexual behavior of the students were at low level. 2) the students with differences in sex, age and living with family had different risk sexual behavior with the statistical significant at the .05 level. 3) behavioral imitation had positively related to risk sexual behavior with statistical significance at the .001 level. 4) family relationship had not related to risk sexual behavior. and 5) life skill had not related to risk sexual behavior.

Keywords: Behavioral imitation, Family relationship, Life skill, Risk sexual behavior

บทนำ

สถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี วัฒนธรรม ตลอดจนค่านิยมและความมีอิสระทางเพศ (อารดา อุดุลตระกูล, ชมนาด พจนามาตร์ และกนกทิพย์ สว่างใจธรรม, 2556) ส่งผลต่อพฤติกรรมของคนในสังคมไทย โดยเฉพาะวัยรุ่นที่ไวต่อการยอมรับสิ่งใหม่ ขาดการไตร่ตรองว่า สิ่งใดควรทำหรือไม่ควรทำ รวมทั้งมีพฤติกรรมกล้าเสี่ยง ชอบทดลอง ชอบหา

ประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศ (จุฬา ภูไพบูลย์, 2547) ซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น โดยจากข้อมูลจากการมควมคุมโรครายงานผลการสำรวจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ประจำปี พ.ศ. 2554 พบว่า วัยรุ่นไทยเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 12-13 ปี นอกจากนั้นจากข้อมูลของกรมอนามัย (2560) พบว่า สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และมีวัยรุ่นอายุต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 334 คน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่องค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดไว้ อีกทั้งยังพบว่า อายุของวัยรุ่นไทยในการตั้งครรภ์ลดน้อยลง โดยในปี พ.ศ. 2558 พบว่า วัยรุ่นอายุ 10-19 ปี คลอดบุตรเฉลี่ยวันละ 286 คน ซึ่งการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรก่อให้เกิดปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ รวมทั้งคุณภาพชีวิตของวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์และทารกที่เกิดมาตลอดจนเป็นภาระของรัฐบาลที่ต้องดูแลแก้ไขปัญหา (มิ่งขวัญ ภูหงส์ทอง, 2560)

การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า มีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น อาทิเช่น การแต่งกายล่อแหลม (สุทิศา ไขงรัมย์, 2553) การนัดพบหรือไปเที่ยวตามลำพัง (เบญจวรรณ เอี่ยมบุญ, 2554) การแต่งตัวสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงขู้สาว (ชัชชัย ดิยะไพธาดา, 2555) การบริโภคสื่อกระตุ้นทางเพศ (สุภาภรณ์ ปัญหาราช, 2556) การใช้สารเคมีและดื่มของมึนเมา (สุนันท์ รวีพรสัมฤทธิ์, 2557) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะเรียนรู้เรื่องเพศและมีความรู้สึกลึกทางเพศ จนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น

พฤติกรรมเลียนแบบ (Behavioral Imitation) โดยตามธรรมชาติวัยรุ่นมักจะมีพฤติกรรมเลียนแบบบุคคลที่อยู่รอบตัว (นิชรา เรืองดารกานนท์, สัมภาษณ์, 15 พฤศจิกายน 2560) ได้แก่ บิดามารดา ครู เพื่อน หรือบุคคลที่ใกล้ชิด ซึ่งบิดามารดาเป็นบุคคลแรกที่ใกล้ชิดกับบุตรมากที่สุดจึงมีหน้าที่ในการให้ความรู้เรื่องเพศ ตลอดจนเป็นตัวแบบในการแสดงออกทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม แต่บางครั้งวัยยังมีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศว่าเป็นสิ่งที่ควรปกปิดไม่สามารถพูดคุย อีกทั้งเรื่องเพศเป็นเรื่องเฉพาะของผู้ใหญ่เท่านั้น ส่งผลให้ไม่สะดวกใจในการพูดคุย

สื่อสาร หรือในบางครั้งอาจมีการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมให้วัยรุ่นเห็น ทำให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้นจนอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ ประกอบกับการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนนั้นยังไม่เป็นระบบ ขาดความชัดเจน และไม่ตอบสนองต่อความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่น อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นการสอนจากประสบการณ์และทัศนคติของครูผู้สอน (เตือนจิต พุทธานุ, 2556) มากกว่า ซึ่งอาจทำให้วัยรุ่นไม่เข้าใจ และการมีเพื่อน หรือบุคคลที่ใกล้ชิดมีการแสดงออกทางเพศไม่เหมาะสมย่อมส่งผลให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจนนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในปัจจุบันวัยรุ่นเติบโตมาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม วัฒนธรรม ตลอดจนความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้วัยรุ่นเข้าถึงสื่อได้อย่างอิสระ รวมทั้งสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศด้วย โดยจากข้อมูลการใช้สื่อพบว่า ร้อยละ 50 ของวัยรุ่นเคยเห็นรูปโป๊เปลือยในอินเทอร์เน็ตผ่านการค้นหา และคำว่า เซ็กส์ (sex) ยังเป็นคำคั่นที่นิยมตลอดกาล (คมลันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์, สัมภาษณ์, 14 กุมภาพันธ์ 2560) ส่งผลให้อาจมีการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้นเช่นกัน อีกทั้งวัยรุ่นยังรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลเหนือวัฒนธรรมของไทย ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการเลียนแบบและดำเนินชีวิตบางอย่างตามวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลต่อค่านิยมของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งสิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดคือ การที่วัยรุ่นมีการแสดงออกในเรื่องพฤติกรรมทางเพศอย่างเปิดเผยและเสรีมากขึ้น (ฐิตารีย์ เขียร์สุทัศน์, 2557) จึงอาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relationship) เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศของวัยรุ่นด้วย โดยครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญและใกล้ชิดกับตัววัยรุ่นมากที่สุด ซึ่งทำหน้าที่อบรมสั่งสอน พร้อมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคม เพื่อให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ รวมทั้งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ แต่ในปัจจุบันโครงสร้างครอบครัวได้เปลี่ยนแปลงไปจากครอบครัวขยาย (Extend family) เป็นครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการสำรวจสถานการณ์ครอบครัวไทย

พบว่า โครงสร้างครอบครัวไทยส่วนใหญ่ ร้อยละ 59 เป็นครอบครัวเดี่ยว (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2560) และด้วยภาวะทางเศรษฐกิจที่ถดถอยทำให้ครอบครัวไทยส่วนใหญ่ต้องดิ้นรนหาเลี้ยงชีพ ส่งผลให้ครอบครัวไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอน พูดคุย ปรึกษาหารือ หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน รวมทั้งสอดคล้องความประพฤติของบุตรหลาน (พรชนนต์ บุญคง, 2554) จนทำให้วัยรุ่นขาดความสุข ความอบอุ่น ไม่มีที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ เห็นห่างจากครอบครัว วัยรุ่นจึงจำเป็นต้องแสวงหาความสุขจากสิ่งแวดล้อมนอกบ้าน จนอาจนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านเพศด้วย

ทักษะชีวิต (Life skills) มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่สลับซับซ้อนในยุคปัจจุบัน และลดปัญหาที่เข้ามาคุกคามชีวิต ตลอดจนช่วยให้วัยรุ่นสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งช่วยเสริมสร้างการดำเนินชีวิตในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านส่วนตัว ครอบครัว สังคม และกลุ่มเพื่อนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (สกล วรเจริญศรี, 2550) ทักษะชีวิตเป็นคุณลักษณะสำคัญและจำเป็นที่ควรเกิดขึ้นกับวัยรุ่นทุกคน ซึ่งจะช่วยให้วัยรุ่นสามารถเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ท่ามกลางวิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งถ้าหากวัยรุ่นมีทักษะชีวิตที่ดีก็จะสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง หรือรับมือกับปัญหาต่าง ๆ และป้องกันตนเองจากสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ตลอดจนแรงกดดันที่อยู่รอบตัวได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเรื่องเพศที่จะช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หรือปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม การเลียนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เนื่องจากในช่วงอายุ 12-16 ปี เป็นกลุ่มที่มีอายุเชื่อมต่อกับช่วงวัยรุ่นตอนต้น และมีพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ที่ทำงานได้อย่างสมบูรณ์แล้ว แต่ในด้านสมองส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลยังมีการพัฒนาไม่เต็มที่ จึงทำให้การตัดสินใจของวัยรุ่นอยู่บนพื้นฐานของอารมณ์เป็นหลัก (จิตติมาศ เม่งช่วย กนกรัตน์ ชลศิลป์ และ อรุณญา รักหาบ, 2560) รวมทั้ง

มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และความรู้สึกซึ่งเป็นผลของฮอร์โมนเพศที่กระตุ้นการสร้างลักษณะทางเพศของร่างกายให้เติบโตจากเด็กสู่ผู้ใหญ่ โดยเพศชายเริ่มมีพัฒนาการทางเพศตั้งแต่อายุประมาณ 9-10 ปี ส่วนเพศหญิงอายุประมาณ 9-15 ปี (สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์, 2559) จึงมีแนวโน้มทำให้เข้าสู่วัยรุ่นเร็วขึ้น ด้วยเหตุนี้กลุ่มวัยรุ่นจึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาทางพฤติกรรมและปัญหาทางสังคมได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเลียนแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิตและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเลียนแบบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะชีวิตกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในศึกษาการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จากสถานศึกษา 37 แห่ง จำนวน 1,421 คน ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559 (สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร, 2559)

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน
2. พฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. สัมพันธภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
4. ทักษะชีวิตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบ (Behavioral imitation)

จากแนวคิดพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบของ Bandura (1977) กล่าวว่า พฤติกรรมการเลียนแบบเกิดจากการเรียนรู้ และเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ โดยแบ่งตัวแบบเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง หมายถึง ตัวแบบที่สามารถสังเกตได้โดยตรงและมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด อาทิเช่น สมาชิกในครอบครัว ญาติ พี่น้อง ครู เพื่อน เป็นต้น และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ หมายถึง ตัวแบบที่สังเกตเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ การตูน นิยาย นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต อาทิเช่น ดารา นางแบบ นักร้อง พิธีกร นักจัดรายการวิทยุ เป็นต้น ซึ่งวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีพฤติกรรมเลียนแบบบิดามารดา เพื่อน หรือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด ตลอดจนสื่อมวลชนต่าง ๆ ดังนั้นการที่จะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมจึงขึ้นอยู่กับบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด หรือสื่อมวลชนต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันสื่อวิทยุทางเพศนั้นมีจำนวนแพร่หลายเป็นอย่างมาก จึงเป็นช่องทางที่วัยรุ่นสามารถเข้าถึง รวมทั้งรับชมได้โดยง่ายจึงอาจจะเป็นการกระตุ้นอารมณ์ ส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบที่ไม่เหมาะสม และนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

2. แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว (Family relationship)

จากแนวคิดสัมพันธภาพในครอบครัวของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน (2552) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ญาติพี่น้องหรือบุคคลอื่นๆ ที่อาศัยรวมอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ซึ่งอาจจะมีทั้งสัมพันธภาพที่ดีและไม่ดี โดยได้แบ่งสัมพันธภาพในครอบครัวออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การใช้เวลาในการทำกิจกรรมร่วมกัน การพูดคุย ปกป้องหรือ และตัดสินใจในเรื่องสำคัญต่าง ๆ การแสดงออกซึ่งความรักและความเอื้ออาทรต่อกัน ทั้งทางกาย วาจา หรือใจ และการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่เหมาะสม ดังนั้นสัมพันธภาพในครอบครัวจึงมีความสำคัญอย่างมากในการช่วยป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญและใกล้ชิดกับตัววัยรุ่นมากที่สุด ซึ่งทำหน้าที่อบรมสั่งสอน ให้ความรัก ความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคม เพื่อให้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ รู้จักหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ นอกจากนี้ครอบครัวยังเป็นสถาบันแรกที่จะให้ความรู้ เรื่องเพศและเป็นตัวแบบในการแสดงออกทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมแก่บุตรหลานอีกด้วย

3. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต (Life skills)

จากแนวคิดทักษะชีวิตของ World Health Organization (1997) กล่าวว่า ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการปรับตัวและมีพฤติกรรมในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เกิดเป็นผลดี เป็นผลให้บุคคลดำเนินชีวิตตามที่ตนเองต้องการได้เป็นอย่างดี โดยได้แบ่งทักษะชีวิตออกเป็น 10 ด้าน ได้แก่ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การตระหนักรู้ในตน การเข้าใจผู้อื่น การจัดการกับอารมณ์ และการจัดการกับความเครียด ซึ่งทักษะชีวิตนั้นจะช่วยให้อายุรุ่นสามารถเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ และปรับตัวเองให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันท่ามกลางวิถีชีวิต

และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสม การที่วัยรุ่นมีทักษะชีวิตที่ดีจะสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งรับมือกับปัญหาต่างๆ และป้องกันตนเองจากสิ่งยั่วเย้าต่าง ๆ ตลอดจนแรงกดดันที่อยู่รอบตัวได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเรื่องเพศ ก็จะทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม ไม่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Risk sexual behavior)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยเบื้องต้นพบว่า การศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีเอกสารที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ดังนี้

สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วย 1) การแต่งกายไม่เหมาะสม 2) การแต่งกายที่กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ 3) การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ 4) การดื่มสุราหรือของมีเมา 5) การดูภาพยนตร์ หนังสือ รวมทั้งสื่อที่กระตุ้นและยั่วยุอารมณ์เพศ 6) การอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม และ 7) การจะต้องสัมผัสร่างกายเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว

อรนรร ธรรมวิจิตรกุล (2553) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วย 1) การดื่มสุราหรือของมีเมา 2) การอ่านหนังสือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ตกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 3) การเที่ยวสถานเริงรมย์ 4) การจะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงชู้สาว และ 5) การมีเพศสัมพันธ์

ณัฐภาพ ระวะใจ (2554) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่ไม่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบด้วย 1) การหลีกเลี่ยงการเที่ยวสถานเริงรมย์ 2) การไม่ดื่มสุราของมีเมา 3) การไม่ใช้สารเสพติด 4) การไม่ดูสื่อที่กระตุ้นและยั่วยุอารมณ์ 5) การหลีกเลี่ยงการอยู่ลำพังสองต่อสองกับเพศตรงข้าม 6) การไม่จะต้องเพศตรงข้ามในเชิงชู้สาว และ 7) การหลีกเลี่ยงและปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมเพื่อระบายอารมณ์ทางเพศ

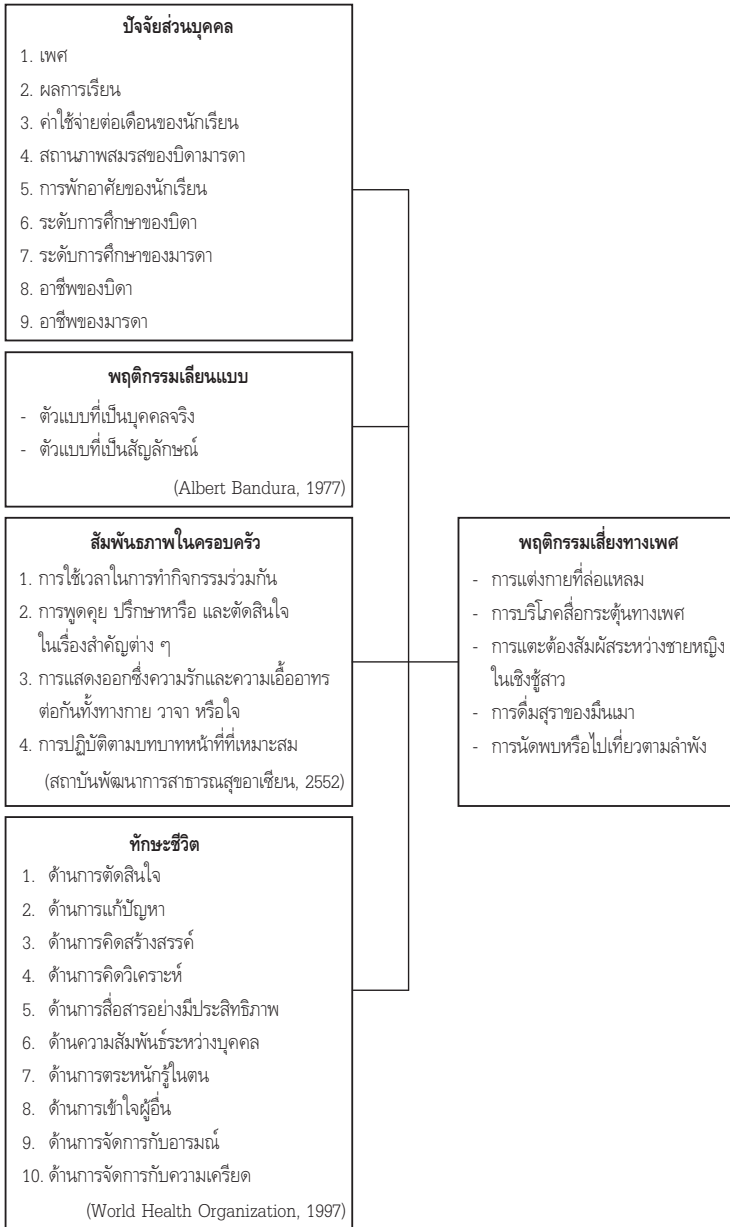
วัชรภรณ์ บัตรเจริญ (2554) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศประกอบด้วย 1) การดื่มเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ 2) การเปิดรับสื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ 3) การเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามแตะต้องสัมผัสระหว่างร่างกายเชิงซู้สาว และ 4) การเที่ยวสถานเริงรมย์

จันทนา สงนุ้ย (2556) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศประกอบด้วย 1) การบริโภคสื่อที่ช่วยอารมณ์ทางเพศ 2) การบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือสารเสพติด 3) การเที่ยวในสถานเริงรมย์ และ 4) การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย

สุนันท์ รวีพรสัมฤทธิ์ (2557) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศประกอบด้วย 1) การใช้สารเคมีกระตุ้นอารมณ์ทางเพศและดื่มของมึนเมา 2) การเที่ยวสถานบันเทิงหรือสถานพักผ่อนหย่อนใจ 3) การรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อสาธารณะในลักษณะกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และ 4) การแต่งกายที่ล่อแหลม

ซึ่งผู้วิจัยจึงได้นำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดของผู้วิจัยเอง โดยกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การแต่งกายที่ล่อแหลม การบริโภคสื่อกระตุ้นทางเพศ การแตะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงซู้สาว การดื่มสุราของมึนเมา และการนัดพบหรือไปเที่ยวตามลำพังองค์ประกอบของพฤติกรรมดังกล่าวนี้ครอบคลุมการกระทำหรือการปฏิบัติของนักเรียนที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จากสถานศึกษา 37 แห่ง จำนวน 1,421 คน (ข้อมูลจากสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ณ เดือนมิถุนายน 2559) คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane (1973 อ้างใน อรุณา ไชยดำ, 2557) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 312 คน จากนั้นได้การทำสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลากสถานศึกษาทั้งหมดจำนวน 37 แห่ง ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างโรงเรียน 8 แห่ง และทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอนุญาตให้ตอบแบบสอบถามจากผู้ปกครอง และทางโรงเรียนเท่านั้น ซึ่งได้จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้ โรงเรียน A (นามสมมติ) 29 คน โรงเรียน B (นามสมมติ) 47 คน โรงเรียน C (นามสมมติ) 7 คน โรงเรียน D (นามสมมติ) 53 คน โรงเรียน E (นามสมมติ) 45 คน โรงเรียน F (นามสมมติ) 12 คน โรงเรียน G (นามสมมติ) 63 คน และโรงเรียน H (นามสมมติ) 56 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนวรรณกรรม เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งแบบสอบถามเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีจำนวนข้อคำถาม 9 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับเพศ ผลการเรียน รายได้ต่อเดือนของนักเรียน สถานภาพสมรสของบิดามารดา การพักอาศัยของนักเรียน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษามารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเลียนแบบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ Albert Bandura (1977) เป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ตรงกับความเป็นจริงมาก ตรงกับความเป็นจริงน้อย และตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด จำนวน 32 ข้อ

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์มาจากแนวคิดของสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน (2552) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ตรงกับความเป็นจริงมาก ตรงกับความเป็นจริงน้อย และตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด จำนวน 28 ข้อ

4. แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะชีวิต ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์มาจากแนวคิดของ World Health Organization (1997) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ตรงกับความเป็นจริงมาก ตรงกับความเป็นจริงน้อย และตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด จำนวน 60 ข้อ

5. แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยประยุกต์มาจากแนวคิดผลงานการวิจัยของ สุพัตรา พรหมเรนทร์ (2550) อรณรร ธรรมวิจิตรกุล (2553) ณฐภาพ ระวะใจ (2554) วัชรารกร บัตรเจริญ (2554) จันธนา สงนุ้ย (2556) และสุนันท์ รวีพรสัมฤทธิ์ (2557) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ปฏิบัติเป็นประจำ ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง และไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 30 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่โรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

(Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการเลียนแบบทั้งฉบับเท่ากับ .900 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัวทั้งฉบับเท่ากับ .929 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทักษะชีวิตทั้งฉบับเท่ากับ .945 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้งฉบับเท่ากับ .923

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เข้าร่วมการวิจัย และความร่วมมือจากผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่อนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมการวิจัย โดยได้มีการชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการวิจัย การตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย และการนำเสนอข้อมูลซึ่งจะนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น ผู้วิจัยยินดีให้สัมภาษณ์ และสามารถยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วได้ทำการแจกเอกสารชี้แจงและหนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัยแก่ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามเวลาที่แต่ละโรงเรียนจัดให้ โดยการแนะนำตนเอง แจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอความร่วมมือในการวิจัย และแจกแบบสอบถามเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับอนุญาตให้ตอบแบบสอบถามจากผู้ปกครอง และทางโรงเรียนเท่านั้น เมื่อผู้ร่วมวิจัยตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) t-test F-test (One Way ANOVA) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.8 มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป ร้อยละ 59.7 ใช้จ่ายค่าใช้จ่ายต่อเดือนต่ำกว่า 600 บาท ร้อยละ 40.1 ส่วนใหญ่มีบิดามารดาอยู่ในสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 67.3 พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา ร้อยละ 63.1 บิดาและมารดาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ร้อยละ 50.3, 48.4 ตามลำดับ บิดาและมารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานบริษัท ร้อยละ 42.9, 45.8 ตามลำดับ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีสัมพันธภาพในครอบครัว และทักษะชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเล่นแบบ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ดังที่แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมการเล่นแบบ สัมพันธภาพในครอบครัว ทักษะชีวิต และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n=312)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
1. พฤติกรรมการเล่นแบบ	53.13	9.80	ต่ำ
2. สัมพันธภาพในครอบครัว	78.21	14.43	ปานกลาง
3. ทักษะชีวิต	167.55	27.19	ปานกลาง
4. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	39.88	12.53	ต่ำ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนของ F-test ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n=312)

ปัจจัยส่วนบุคคล	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			
	t	F	p-value	สรุปผลการทดสอบ
1. เพศ	4.009***	-	.000	แตกต่าง
2. ผลการเรียน	-	4.602*	.011	แตกต่าง
3. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักเรียน	-	1.146	.319	ไม่แตกต่าง
4. สถานภาพสมรสของบิดามารดา	-1.577	-	.116	ไม่แตกต่าง
5. การพักอาศัยของนักเรียน	-2.085*	-	.038	แตกต่าง
6. ระดับการศึกษาของบิดา	-	.271	.763	ไม่แตกต่าง
7. ระดับการศึกษาของมารดา	-	.794	.453	ไม่แตกต่าง
8. อาชีพของบิดา	-	.160	.853	ไม่แตกต่าง
9. อาชีพของมารดา	-	.117	.889	ไม่แตกต่าง

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน สถานภาพสมรสของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศ ผลการเรียน และการพักอาศัยมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน

4. พฤติกรรมเลียนแบบมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเล่นแบบกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียน

(n=312)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ					
	การแต่งกาย ที่ล่อแหลม (r)	การบริโภค สื่อกระตุ้น ทางเพศ (r)	การตะตองสัมผัส ระหว่างชายหญิง ในเชิงชู้สาว (r)	การดื่มสุรา ของมีนเมา (r)	การนัดพบ หรือไปเที่ยว ตามลำพัง (r)	โดยรวม (r)
พฤติกรรมการเล่นแบบ						
ตัวแปรที่เป็น บุคคลจริง	.324***	.433***	.355***	.319***	.364***	.436***
ตัวแปรที่เป็น สัญลักษณ์	.359***	.494***	.387***	.402***	.335***	.485***

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

5. สัมพันธภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

6. ทักษะชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายมีภาวะกล้าเสี่ยง กล้าลอง ชอบความท้าทาย ตลอดจนมีความรู้สึกละและความปรารถนาทางเพศได้ง่ายเมื่อมีสิ่งมากระตุ้นอารมณ์ อีกทั้งในสังคมและวัฒนธรรมไทยผู้ชายจะมีอิสระมากกว่าเพศหญิงและผู้ปกครองไม่เคร่งครัดในเรื่องการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้าม ตลอดจนสามารถหาประสบการณ์ทางเพศได้ เพราะถือว่าเพศชายเป็นฝ่ายที่ไม่เสียหาย ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียน

แตกต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำนั้นบ่งบอกถึง ความไม่เอาใจใส่ทางการเรียนจนส่งผลให้มีสติปัญญาที่ด้อย มีความคิดไม่ทันเพื่อน และอาจถูกชักจูงได้ง่าย นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย และนักเรียนที่มีการพักอาศัยแตกต่างกันมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกัน อาจเนื่องด้วยสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบผลักดันให้บิดา หรือ มารดา หรือญาติต้องทุ่มเทเวลาส่วนใหญกับการประกอบอาชีพ ส่งผลให้นักเรียน ขาดความรัก ความอบอุ่น ขาดการแนะนำว่าสิ่งใดถูกหรือผิด และการเป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนขาดโอกาสในการดูแล จึงทำให้นักเรียนมีอิสระในการกระทำสิ่งต่าง ๆ รวมถึง พฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ อีกด้วย

2. พฤติกรรมการเลียนแบบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเลียนแบบตามตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์สูง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงขึ้นเช่นกัน เมื่อพิจารณา ตามค่าเฉลี่ยพบว่า พฤติกรรมการเลียนแบบตามตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่าพฤติกรรมการเลียนแบบตามตัวแบบ ที่เป็นบุคคลจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า เป็นอย่างมาก การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือเรื่องราวต่าง ๆ สามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว และเสรี ซึ่งสื่อเหล่านั้นทั้งประโยชน์และโทษขึ้นอยู่กับการใช้งานของแต่ละบุคคล โดยถ้านำเสนอเนื้อหาในเรื่องที่มีประโยชน์และให้ความรู้ที่ไม่เป็นพิษภัยแก่วัยรุ่น สื่อนั้นก็จะเป็นประโยชน์ แต่ในทางตรงข้ามถ้านำเสนอเนื้อหาในเรื่องการแสดงออก ทางเพศอย่างโจ่งแจ้งหรือไม่เป็นประโยชน์ สื่อนั้นก็จะเป็นโทษ (สุมาลี สวยสอาด, 2550) ดังนั้น สื่อจึงส่งผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะสื่อเป็นตัวกลาง ในการนำเสนอตัวแบบ ที่อาจทำให้วัยรุ่นเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น ได้ สอดคล้องงานวิจัยของไพจิต ภูแฮมโชติ (2554) พบว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร เรื่องเพศจากสื่อจะส่งผลให้มีพฤติกรรมเลียนแบบและแสดงออกตามสื่อที่ได้รับ และงานวิจัยของเบญจวรรณ แสงอรุณ (2557) พบว่า สื่อ อาทิเช่น วีซีดี คลิปวิดีโอ

ภาพยนตร์ลามก อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ในปัจจุบันเป็นสิ่งที่หาดูและสามารถเข้าถึงได้ไม่ยาก ซึ่งสื่อบางประเภทมีทั้งภาพลามก อนาจาร ล่อแหลม เป๋ เปลือย เมื่อวัยรุ่นมีการเปิดรับข้อมูลที่มีทั้งภาพ สี เสียง เหล่านี้แล้วจะกระตุ้นทำให้เกิดอยากทำตาม นอกจากนี้นักเรียนยังมีพฤติกรรมการเล่นแบบตามตัวแบบที่เป็นบุคคลจริงอีกด้วย ซึ่งตามธรรมชาตินั้นวัยรุ่นจะเริ่มหันเปลี่ยนแบบจากบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดคือ บิดามารดา ผู้ที่เลี้ยงดู (สุขุมลย์ คำหว่าน, 2542) รวมถึงครู และเพื่อนด้วย โดยถ้าบุคคลที่ใกล้ชิดมีการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัยรุ่นแล้วจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม แต่เนื่องด้วยในปัจจุบันบิดามารดามีภาระหน้าที่การทำงานที่ต้องรับผิดชอบในการหาเลี้ยงครอบครัว จึงอาจจะทำให้ไม่มีเวลาในอบรมสั่งสอนหรือให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง ตลอดจนเป็นตัวแบบในการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมแล้วนั้น อาจผลให้วัยรุ่นมีการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นได้ นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวรา เหลืองชัยกุล (2556) พบว่า วัยรุ่นเลือกที่จะนำพฤติกรรมที่ได้เห็นจากบิดามารดา เช่น การวางตัว การดูแลกัน ความห่วงใย ตลอดจนการปฏิบัติตัวต่อกันมาปรับใช้กับคนรักของตนเอง นอกจากนี้วัยรุ่นยังเลือกที่จะเรียนรู้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามตัวแบบของเพื่อนอีกด้วย ซึ่งวัยรุ่นเลือกที่จะพูดคุยและปรึกษาเพื่อนในเรื่องของความรัก และหากเป็นเพื่อนที่สนิทก็จะมีการพูดคุยกันเรื่องเพศสัมพันธ์กันอย่างเปิดเผย อีกทั้งเพื่อนยังมีส่วนช่วยในการพิจารณาคนที่เพื่อนเลือกจะคบเป็นแฟนด้วย

3. สัมพันธภาพในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนนั้น อาจเนื่องมาจากปัจจัยภายนอกครอบครัว อาทิเช่น ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป (พนอวดี จันทนา, 2547) อิทธิพลของวัฒนธรรมชาติตะวันตก (สัจจา ทาโต, 2550) สภาพแวดล้อมทางสังคม (สายฝน เอกวรังกูร, 2556) สื่อ และเทคโนโลยี (มณีนรรัตน์ เทียมหมอก และเกศินี สราญฤทธิชัย, 2560) เป็นต้น ประกอบจากการสำรวจประชาชนส่วนใหญ่ในเขตหนองจอก มีการนับถือศาสนาอิสลามมากถึงร้อยละ 78 ซึ่งชาวมุสลิมจะยึดถือและนำหลักการ

ของศาสนาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยจากหลักคำสอนของศาสนาอิสลามถือว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิงโดยไม่ผ่านการแต่งงานมีความผิดร้ายแรงอย่างยิ่ง ถือว่าเป็นการชินา (ผิดประเวณี) และเมื่อมีการเลิกรากันคนที่เสียเปรียบมักจะเป็นฝ่ายหญิง เนื่องจากไม่ได้รับความไว้วางใจจากผู้ชายที่ดี (อับดุลสุโก ดินอะ, 2550) ส่งผลให้นักเรียนมีการประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

4. ทักษะชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนนั้นอาจเนื่องมาจากองค์ประกอบด้านอื่น ๆ อาทิเช่น เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ (อังคณา เพชรกาฬ, 2551) ค่านิยมทางเพศ (ดุจดือน เขียวเหลือง, 2552) การควบคุมตนเอง (เบญจวรรณ เอี่ยมบุ, 2554) ความรู้ทางเพศ (ณัฐพงษ์ แสงไธสง, 2556) การเห็นคุณค่าในตนเอง (วิพรรษา คำรินทร์, 2558) ทศนคติพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (นิชาภัทร ปูนมีกิจ, 2559) เป็นต้น อีกทั้งทักษะชีวิตนั้นเป็นสิ่งที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนตั้งแต่เล็กจนโต ซึ่งการที่จะทำให้ทักษะชีวิตเกิดขึ้นได้จนทำให้บุคคลนั้นมีทักษะชีวิตที่สมบูรณ์ได้จะต้องอาศัยเวลา ประกอบกับนักเรียนอาจจะยังไม่ได้รับการฝึกฝนที่เพียงพอ หรือมีประสบการณ์ชีวิตที่น้อย ทำให้ทักษะชีวิตไม่ปรากฏออกมาเท่าที่ควร จึงส่งผลให้ทักษะชีวิตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน และจากผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนมีทักษะชีวิตด้านการตระหนักรู้ในตนเองอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย 19.01) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รู้ความสามารถ รู้ข้อดี-ข้อเสีย รู้จุดอ่อน-จุดแข็งของตนเอง รวมทั้งเห็นคุณค่าในตนเอง และภาคภูมิใจในตนเอง ดังนั้นเมื่อมีการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองแล้วย่อมไม่กระทำในสิ่งที่จะทำให้ทำลายคุณค่าของตนเอง รวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจจะทำให้อาณัติของตนเองตกต่ำลงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นผู้ปกครองและโรงเรียนควรให้ความสนใจนักเรียนชายมากขึ้น มีการกำกับดูแล รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงที่สุด ดังนั้นทางโรงเรียนควรให้ความสนใจนักเรียนกลุ่มนี้เป็นพิเศษ โดยเพิ่มในเรื่องการให้คำแนะนำปรึกษา เพื่อค้นหว่านักเรียนมีปัญหาอะไร นอกจากปัญหาทางด้านการเรียนแล้วอาจให้คำปรึกษาเกี่ยวกับงานอาชีพ กิจกรรมเสริมอื่น ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น เข้าเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ทั้งกีฬา ดนตรี หรืออาชีพอื่น ๆ

3. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับทั้งพ่อและแม่ ดังนั้นโปรแกรมแนะแนวต่าง ๆ ในโรงเรียนจะมีประโยชน์สำหรับเด็กกลุ่มนี้มากขึ้น การจัดโปรแกรมที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความสนใจของเด็ก โดยขอความร่วมมือจากชุมชน เช่น การฝึกอาชีพ หลังเลิกเรียน การเล่นเกมกีฬาสมัครเล่น นอกจากจะช่วยเรื่องการปรับตัว ฝึกทักษะแล้วยังจะช่วยให้เด็กมีรายได้ รู้จักการสร้างสัมพันธ์กับผู้อื่นอีกด้วย หรือฝึกทักษะอื่น ๆ ตามความสนใจของนักเรียน เพื่อให้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

4. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการเล่นแบบตามตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์สูง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงขึ้นเช่นกัน ดังนั้นผู้ปกครอง หรือบุคคลที่อยู่รอบตัวเด็กต้องเปิดใจ และให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้อง รวมทั้งเป็นแบบอย่างในการแสดงออกทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม ตลอดจนสอดส่องพฤติกรรมการใช้สื่อต่าง ๆ ของบุตรหลาน เพื่อป้องกันพฤติกรรมการเล่นแบบจนนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. ควรจัดเป็นกิจกรรมโดยใช้โปรแกรมทักษะชีวิต เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ชัดเจน
3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกรายบุคคล เพื่อทราบปัญหาในเชิงลึกและทำความเข้าใจกับปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
4. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ และในภาคต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้นและนำมาเปรียบเทียบกับกัน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (2554). **สถานการณ์และแนวโน้มอนามัยการเจริญพันธุ์วัยรุ่นและเยาวชน**. สืบค้นจาก <http://rh.anamai.moph.go.th>.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2560). **สถิติการคลอดของแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ.2558**. นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันธนา สงนุ้ย. (2556). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยทักษิณ).
- จุติมาศ เม่งช่วย, กนกวรรณ ชลศิลป์ และอรัญญา รักหาบ. (2560). ผลของโปรแกรมการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกระบี่. **วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน**, 6(1), 73-92

- ชันชัย ดิยะไทธาดา. (2555). ผลของโปรแกรมสุขศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและการป้องกันการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนแห่งหนึ่ง อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- จิตาธิปไตย รุสสุทนต์. (2557). ประสิทธิผลของโปรแกรมการสร้างเสริมทักษะชีวิตทางเพศศึกษาต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการป้องกันความเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางหลวงวิทยา จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ณัฐภาพ ระวะใจ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ณัฐพงษ์ แสงโสม. (2556). ความสัมพันธ์ของความรู้ ค่านิยม และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ณิชาภัทร ปุ่นมีกิจ. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมืองพัทยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ดุจดือน เขียวเหลือง. (2552). ค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษายาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี เครือข่ายภาคเหนือตอนล่าง. (รายงานวิจัย, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์).
- เตือนจิต พุทธาณ. (2556). การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- เบญจวรรณ แสงอรุณ. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเด็กวัยรุ่นตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร.

- (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร).
เบญจวรรณ เอี่ยมบุญ. (2554). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาส จังหวัดนครปฐม.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- พรชนนต์ บุญคง. (2554). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในนักเรียนหญิงระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- พนอวดี จันทนา. (2547). **พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในชุมชนเกาะสมุย.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ไพจิต ภูแฮมโชติ. (2554). **การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- มนิรัตน์ เทียนหมอก และเกศินี สราญฤทธิชัย. (2560). **การพัฒนาแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในชุมชน. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ, 33(3), 38-46.**
- มิ่งขวัญ ภูหงส์ทอง. (2560). **ตัวแบบการป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นที่กำลังศึกษาโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- รุจา ภูไพบูลย์. (2547). **การสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่นแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: โนเบิล.**
- วรา เหลืองชัยกุล. (2556). **กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส : กรณีศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- วัชรภรณ์ บัตรเจริญ. (2554). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมต้น.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- วิพรรษา คำรินทร์. (2558). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

- สกล วรเจริญศรี. (2550). **การศึกษาทักษะชีวิต และการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรม เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น**. (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาดุษฐ์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล. (2552). **รายงานการวิจัย สัมพันธภาพในครอบครัว**. กรุงเทพฯ: แท่นทองชินวัณการพิมพ์.
- สัจจา ทาโต. (2550). **การมีเพศสัมพันธ์ก่อนเวลาอันควรของวัยรุ่นไทย**. **วารสาร พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 1(2), 19-30.
- สายฝน เอกวางกูร. (2556). **พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน**. **วารสารเพื่อการเรียนรู้**, 20(2), 16-26.
- สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. (2559). **ข้อมูลทั่วไปของเขต**. สืบค้นจาก www.bangkok.go.th/nongchok/page/sub/9879.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2560). **เสียงสะท้อนเยาวชน ถึงสถานการณ์ครอบครัวไทย 4.0**. สืบค้นจาก www.thaihealth.or.th/Content/36159.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์. (2559). **คู่มือพัฒนาทักษะการสื่อสาร เรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับครอบครัว**. กรุงเทพฯ: ปิยอนด์ พับลิชชิง.
- สุนันท์ รวีพรสัมฤทธิ์. (2557). **การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี**. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- สุพัตรา พรหมเรนทร์. (2550). **พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร**. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุภาภรณ์ ปัญหาราช. (2556). **การขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศของครอบครัวกับ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฐ์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).

- สุมาลี สายสอาด. (2550). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- สุทิศา โขงรัมย์. (2553). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- สุชุมาลย์ คำหว่าน. (2542). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยเทคนิคตัวแบบและการเสริมแรงทางสังคมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- อังคณา เพชรกาฬ. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นนภาคใต้ตอนบน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- อับดุลสุโก ดินอะ. (2550). ทะเบียนสมรสซ้อนกับการมีภรรยาหลายคนในศาสนาอิสลาม. สืบค้นจาก www.oknation.net/blog/print.php?id=131953.
- อารดา อุดุลตระกุล, ชมนาด พจนามาตร์ และ กนกทิพย์ สว่างใจธรรม. (2556). ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานต่อความรู้เรื่องเพศศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเด็ก. (รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง).
- อรอุมา ไชยดำ. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- อรนรร ธรรมวิจิตรกุล. (2553). การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงในการป้องกันโรคโดยแกนนำกลุ่มเพื่อน เพื่อป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักเรียนหญิง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- Bandura, A. (1977). **Social Learning Theory**. New Jersey: Prentice-Hall.

World Health Organization. (1997). **Life Skill Education for Children and Adolescents in School**. Geneva: World Health Organization.

Translated Thai Reference

AbdulSuko Din-a. (2007). **Marriage Certificante and Polygamy in Islam**. Retrieved from www.oknation.net/blog/print.php?id=131953. [in Thai].

Araya Adultrakul, Chomnard Potjanamart and Kanokthip Sawangjaithum. (2013). **Effect of Problem Based Learning Towards Knowledge on Sex Education and Opinions on Sex Risk Behaviors Among Students**. (Research Report, Mae Fah Luang University). [in Thai].

ASEAN Institute for Health Development Mahidol University. (2009). **Relationship in Thai Families**. Bangkok: Thanthong. [in Thai].

Aungkana Petkal. (2008). **Factors Relating to Sexual Behaviors among Adolescents in The Upper South of Thailand**. (Thesis of Master's Degree, Mahidol University). [in Thai].

Benjawan Eiambhu. (2011). **Factors related to risk behaviors of students in opportunity extended schools, Nakornpratom**. (Thesis of Master's Degree, Mahidol University). [in Thai].

Benjawan Sangaroon. (2014). **Factors Affecting Sexual Risk Behavior among Adolescent with Early Intercourse in Secondary School under the Jurisdiction of the office of Basic Education Commission, Bangkok**. (Thesis of Master's Degree, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon). [in Thai].

- Bureau of Reproductive Health. (2016). **Communication Skills Development Guide Sex between teens and families**. Bangkok: Beyond Publishing [in Thai].
- Chutchanai Tiyataithada. (2012). **Effects of Health Education Program by Application the Protection Motivation Theory and Social Support for Sex Risk Behavior and Teenage Pregnacy Promotion among The Fifth Grade Students in a School, Amphur Phimai, Nakornrajsima Province**. (Thesis of Master's Degree, Khon Kaen University). [in Thai].
- Department of Disease Control. (2011). **Situation and trends of reproductive health, adolescents and youth**. Retrieved from <http://rh.anamai.moph.go.th>. [in Thai].
- Department of Health. (2017). **Statistics on Adolescent Births, Thailand 2015**. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. [in Thai].
- Dujduean Khiaolueang. (2009). **Sexual Values and Sexual Risk Behaviors among Female Nursing Students of Boromarajonani College of Nursing in Lower Northern Region, Thailand**. (Research report, Boromarajonani college of Nursing Uttaradit). [in Thai].
- Janthana Songnuy. (2013). **Factors Associated with Sexual Risk Behavior among Senior High School Students**. (Thesis of Master's Degree, Thaksin University). [in Thai].
- Jutimas Mengchuay, Kaknokrat Chonsin and Aranya Rakhab. (2017). **Effects of Sex Risk Behaviors and Teenage Pregnancy Protection Programme using the Application of Protection Motivation Theory among Second Grade Secondary Students, KrabiI Province. Community Health Development Quarterly**, 6(1), 73-92. [in Thai].

- Maneerat Thiammok and Kesinee Saranrittichai. (2017). The Developmental Guidelines to Prevent Adolescent Sexual Risk Behaviors in Community. **Journal of Boromarajonani College of Nursing, Bangkok**, 1(2), 19-30. [in Thai].
- Mingkhuan Phuhongtong. (2017). **Sexual Risk Behavior Prevention and Alleviation Model for Pre-Adolescents Currently Studying at Primary Schools in Khon Kaen Province, Thailand**. (Thesis of Master's Degree, Mahasarakham University). [in Thai].
- Nathaphop Rawajai. (2010). **Factor Influencing Sexual Risk Preventive Behaviors of Students in Vocational Education Commission Bangkok Metropolitan**. (Thesis of Master's Degree, Srinakharinwirot University). [in Thai].
- Nattapong Pangtaisong. (2013). **Relationships of Knowledge, Value and Sexual Risk Behaviors of University Students in Bangkok Metropolis**. (Thesis of Master's Degree, Chulalongkorn University). [in Thai].
- Nichapatr Punmeekij. (2016). **Factors Affecting Sexual Risk Behaviors among Female Lower Secondary School Students in Pattaya City**. (Thesis of Master's Degree, Burapha University). [in Thai].
- NongChok District office, Bangkok. (2016). **General information of the distric**. Retrieved from www.bangkok.go.th./nongchok/page/sub/9879. [in Thai].
- Onuma Chaiyadam. (2014). **Factors Related to Sexual Risk Behaviors of Secondary School Students in Nonthaburi Province**. (Thesis of Master's Degree, Kasetsart University). [in Thai].
- Oranan Thamvichitkul. (2010). **An Application of Protection Motivation Theory with Peer Leaders to Prevent Risky Sexual Behavior**

among Female Students. (Thesis of Master's Degree, Mahidol University). [in Thai].

Phaichit Phoochaemchot. (2011). **Development Guideline to Prevent Sexual Risk Behaviors among Adolescent.** (Thesis of Master's Degree, Khon Kaen University). [in Thai].

Phanorvadee Chanthana. (2004). **Risk Taking Behaviors on Sexual Intercourse among High School students in Ko Samui Community.** (Thesis of Master's Degree, Silpakorn University). [in Thai].

Phonchanet Bunkhong. (2011). **Factors Influencing Sexual Risk Behavior Among Female Students At Vocational School, In Bangkok.** (Thesis of Master's Degree, Mahidol University). [in Thai].

Rutja Phuphaibul. (2004). **Participatory adolescent health promotion.** Bangkok: Partnership limited Noble. [in Thai].

Saifon Aekwarangkoon. (2013). Sexual Risk Behavior among Youth. **Kuakarun Journal Nursing**, 20(2), 16-26. [in Thai].

Sathja Thato. (2007). Premarital Sexual Behavior Among Thai Adolescents. **Journal of Nursing Science Naresuan University**, 1(2), 19-30. [in Thai].

Skol Voracharoensri. (2007). **A Study of Life Skills and A Training Group Model Construction for Developing Life Skills of Adolescent Students.** (Thesis of Doctor's Degree, Srinakharinwirot University). [in Thai].

Sukhumal Kumvan. (1999). **The reduction of aggressive behavior according to modelling technique and social reinforcement of Mattayom Suksa VI students.** (Thesis of Master's Degree, Khon Kaen University). [in Thai].

- Sumalee Suaysaard. (2007). **Psychosocial Factors Related to Sex RiskBehavior Among Junior High School Students in Bangkok.** (Thesis of Master's Degree, Srinakharinwirot University). [in Thai].
- Sunan Raweepornsamrit. (2014). **Factors Influencing Sexual Risk Behavior of Secondary Students in Extended Educational Opportunity Schools under the Office of Phichit Primary Educational Service Area.** (Thesis of Master's Degree, Nakhon Sawan Rajabhat University). [in Thai].
- Supapon Panharach. (2013). **Familial Sexual Socialization and Sexual Behaviors of Adolescents in the Upper Northeastern Region.** (Thesis of Doctor's Degree, Rankhamhaeng University). [in Thai].
- Supatra Promrian. (2007). **Sexual Risk Behaviors of Junior High School Patumwan Demonstration School Srinakharinwirot University, Bangkok.** (Thesis of Master's Degree, Srinakharinwirot University). [in Thai].
- Suthisa Khongram. (2010). **The Effects of Group Counseling Based on The Rational Emotive Behavior Theory on Self-Esteem and Sexual Risk Behavior of Female Adolescents.** (Thesis of Master's Degree, Khon Kaen University). [in Thai].
- Teanjit Phuttanu. (2013). **Development of Guidelines to Prevent Sexual Risk Behaviors Among Adolescents.** (Independent Study Report, Khon Kaen University). [in Thai].
- ThaiHealth. (2017). **The response of teenagers to Thai 4.0 family situations.** Retrieved from www.thaihealth.or.th/Content/36159. [in Thai].

- Thitaree Theansuthat. (2014). **Effectiveness of Life Skills Promotion Program in Sex Education on Sexual Risk Protective Behavior Change Among Female Students in Secondary Education at Bangluang Wittaya School, Nakhon Patathom Province.** (Thesis of Master's Degree, Kasetsart University). [in Thai].
- Wara luangchaikul. (2013). **Social Learning Processes Leading to Premarital sex : A Case Study of Undergraduate Students.** (Thesis of Master's Degree, Srinakharinwirot University). [in Thai].
- Watcharaporn Butcharoen. (2011). **Factors Related to Sexual Risky Behaviors among Secondary School Students.** (Thesis of Master's Degree, Thammasat University). [in Thai].
- Wipansa Khamrin. (2015). **Factors Associated with Sexual Intercourse among Secondary Students in Suksasongkhro School.** (Thesis of Master's Degree, Thammasat University). [in Thai].

ผู้ให้สัมภาษณ์

- คมสันต์ เกียรติรุ่งฤทธิ์. 14 กุมภาพันธ์ 2560. สัมภาษณ์.
- นิชรา เรืองดารกานนท์. 15 พฤศจิกายน 2560. สัมภาษณ์.